

„Вси наредъ ще азъ да коля :
Старци, баби и дѣца,
Имамъ храбри азъ низами
„Тѣ сж с' лъвови сърдца.“

*

* *

Тамъ надъ Шипка, на Балкана
Пѣстра зора вече грѣй,
Прѣдвѣщава че този день
Много кръвъ ще да се лѣй.

Сюлеймановата орда,
Многобройна като сганъ,
Стѣпа напрѣдъ, върви горда,
Ще минува вече Балканъ.

Сюлейманъ се заканюва,
Че Търнов' ще покори,
Като Загра — Киевъ, Москва
Безпощадно ще изгори.

И съ викове дивашки
Стѣпа вече той напрѣдъ ;
Но Българитѣ юнашки
Стоятъ прави все наредъ.

По край тѣхъ сж тѣхни братия,
Храбри русскитѣ стрѣлци,
Пушкитѣ имъ биятъ върно —
Сѣвга сж тѣ маладци.

Бой се хвана тукъ неравенъ ;
Българитѣ малко въ брой,
Но достойни сж потомци
На Карана старъ герой.